

Список використаних джерел:

1. Андрушків Б.М., Стойко І.І., Мельник Л.М. Перспективи і механізм активізації розвитку туризму Тернопільщини (методи програмування туристичної діяльності як засіб її активізації). [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.455.1413&rep=rep1&type=pdf#page=9>
2. Гордієнко В. Туризм – рушій соціально-економічного розвитку країни [Електронний ресурс] // XIII Міжнародний економічний форум. 2013. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/gordienko.pdf.
3. Рябкова Т.А. Стан та перспективи розвитку туристичної галузі в Україні. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/4_2018/51.pdf

Подлевська А.А., студентка

Медведєв А.А., студент

Науковий керівник: Подлевська О.М.,
к.е.н., доцент Національний університет водного
господарства та природокористування
м. Рівне, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ СУТІ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА АСПЕКТИ ЇЇ РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Постійний пошук нових шляхів здобування прибутку призвів до того, що успіх економіки в цілому став багато в чому залежати від нестандартності бізнесу, а також його здатності реагувати на швидко мінливе економічне середовище.

Креативна економіка стала одним з найважливіших напрямків інноваційного розвитку. Термін «креативність» може бути пояснений як творчий підхід до чого-небудь із залученням нових, раніше не використаних ідей.

У всьому світі про "креативну" економіку" говориться як про важливу і зростаючу частину глобальної економіки. Але орієнтовно двадцять років тому терміну "креативна економіка" і "творчі галузі" навіть не існувало. Звідки вони прийшли?

Джон Хокінс [1] вперше опублікував свої ідеї про творчість та інновації в 2001 році в своїй книзі "Творча економіка: як люди заробляють гроші з ідей". За словами Хокінса, термін "креативна економіка" відноситься до соціально-економічного потенціалу діяльності, яка торкається творчості, знань та інформації.

В основі творчої економіки лежать галузі, які знаходяться на перехресті мистецтва, культури, бізнесу та технологій, включаючи рекламу, архітектуру, мистецтво, дизайн, моду, кіно, відео, фотографії, музику, виконавську діяльність, видавничу діяльність, дослідження та розробки, програмне забезпечення, комп'ютерні ігри, електронне видання та телебачення, радіо.

Культурна індустрія тим часом зосереджується на зеленому туризмі, та спадщині, музеях та бібліотеках, хобі, спортивних заходах та заняттях на природі. Разом вони складають допоміжні підрозділи творчих галузей. Враховуючи, що креативні галузі забезпечують фінансову цінність, культурні індустрії набувають соціальної та емоційної цінності.

Насправді, "культурна індустрія" така ж стара, як людське суспільство.

Цифрові медіа та сотні тисяч творчих підприємств, які стали можливими завдяки цифровим технологіям, безумовно нові. Адже багато товарів та послуг в усьому світі стають все більш витонченими, намагаючись відповідати більш складним вимогам ринку. Бажання створювати речі, цінність яких не є чисто практичною – гарні речі; які здійснюють зв'язок культурних цінностей за допомогою музики, театру, розваг та образотворчого мистецтва; які взаємодіють через соціальну позицію стилю і моди - ці бажання так само старі, як людське суспільство.

Завжди були і завжди будуть люди з уявою і талантом, які можуть робити такі речі. І завжди будуть люди, які готові заплатити їм за цю роботу. Це і є основою творчої економіки, одним з коренів сучасної «креативної економіки».

Коли стародавні культурні традиції та культурна індустрія - проектування, виготовлення, оздоблення та виконання - переплелись разом з більш широким спектром сучасних видів економічної діяльності - рекламою, дизайном, модою і сучасними засобами зображення - і, що ще більш важливо, почали отримувати значно більшу підтримку завдяки цифровим технологіям - це і був момент, коли "творча економіка" була по-справжньому започаткована.

Тривала і складна культурна спадщина це саме те, що ризнить креативну економіку від будь-якого іншого сектора економіки. В значній частині людської історії культурна діяльність взагалі не розглядалася як частина економіки. Це було тим, чим більшість людей займалися в перервах від основної діяльності але не замість неї. Навіть сьогодні творчі індустрії, як і раніше є в більшості випадках культурними проявами, а не економічними цінностями.

На додаток до їх "обмінної цінності" (тобто рівень цін на ринку на товари та послуги) та їх "функціональної цінності" (визначається їх використанням у реальному житті), більшість продуктів та послуг творчих галузей мають "виразну цінність", міру їх культурного значення, що в принципі має незначне відношення до того, скільки було витрачено на їх виготовлення або наскільки вони корисні - наприклад, модна сумочка, музичний хіт, успішний бренд, релігійна ікона чи дизайнерська концепція прориву.

Немає унікального визначення "креативна економіка". Це суб'єктивна концепція що все ще формується. Існує, однак, зростаюча конвергенція по основній групі видів діяльності і їх взаємодії як в індивідуальних країнах та на міжнародному рівні.

У доповіді прийнятою UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development) [4] визначення "креативна економіка", резюмується наступним чином:

- креативна економіка є економікою, що розвивається, концепція що заснована на творчих активах потенційно породжує економічне зростання і розвиток;
- сприяє формуванню доходів, створення робочих місць та збільшенню експорту, одночасно сприяючи соціальній інтеграції, культурному розмаїттю та людському розвитку;
- охоплює економічні, культурні та соціальні аспекти взаємодії з технологіями, інтелектуальною власністю та цілями туризму;

- це сукупність знань на основі економічної діяльності з аспектами розвитку і наскрізного зв'язку на макро- і мікро рівнів з економікою в цілому;
- є можливим варіантом розвитку, що вимагає проведення новаторських міждисциплінарних політичних заходів та міжміністерських заходів;
- в основі творчої економіки лежать творчі галузі.

Виходячи з вищевикладених тлумачень, під креативною економікою можливо розуміти сукупність специфічних соціально-економічних відносин, що виникають із приводу виробництва, розподілу, обміну й споживання, заснованих на нестандартних, нетрадиційних ідеях, концепціях, стратегіях, заходах, що забезпечують ефективно вирішення соціально-економічних проблем на основі нових знань, принципово якісно нових рішень.

Креативні рішення в економіці – це результат творчих нестандартних підходів у прийнятті управлінських рішень.

Креативні рішення в економіці проявляються, насамперед, у найвищій результативності вирішення соціально-економічних проблем і високої ефективності соціально-економічної діяльності.

У перспективі в умовах креативної економіки значно зростає частка креативно-інтелектуальних витрат. За даними експертів організації «Міжнародне аналітичне бюро», професійний портрет менеджера в умовах креативної економіки повинен характеризуватися наступними параметрами:

- високий рівень креативно-інтелектуальної підготовки;
- володіння аналітичним і прогностичним нестандартним мисленням;
- уміння виявляти суть проблем, що не лежать на поверхні й адекватно оцінювати можливості їх вирішення;
- мати високий рівень професійної підготовки й гідну вищу освіту;
- володіти сучасними інструментами й методами (включаючи інформаційно комунікаційні);
- мати високий рівень комунікабельності;
- успішно володіти інструментарієм соціально-психологічного управління людьми в умовах креативної економіки та ін.

Креативна економіка ґрунтується на методології прийняття нестандартних, оригінальних і нетрадиційних управлінських рішеннях, як з метою стратегічного розвитку, так і подолання постійно виникаючих надзвичайних і кризових ситуацій, коли потрібно здійснити пошук і реалізацію принципово нових шляхів виживання, просування вперед, досягнення конкурентоспроможності організації на ринку й, в остаточному підсумку, забезпечення успіху в конкурентній боротьбі.

На етапі становлення інноваційної економіки все більшою мірою виникає потреба в розробці нових теоретичних, методологічних, методичних і практичних методів і підходів активізації, раціонального й ефективного використання креативно-інтелектуального людського потенціалу як головного джерела, стратегічного інструмента ефективного використання головної продуктивної сили людини в постіндустріальному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Хокинс Джон. Креативная экономика. Как превратить идеи в деньги. – Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Классика-XXI», 2011. – 256 с.
2. Флорида Р. Креативный класс: люди, которые меняют будущее – Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Классика-XXI», 2007. – 355 с.
3. Степанов А.А., Савина М.В. и др. Человеческие ресурсы в креативной экономике (международная коллективная монография). – М.: 11 формат 2014. – 239 с. 4. НЛП: Управление креативностью / Р. Дилтс – СПб.: Питер, 2003. – С. 51-54.
4. The Creative Economy: an introductory Guide by John Newbigin. British Council's Creative And Cultural Economy Series / Published by the British Council 10 Spring Gardens, London SW1A 2BN, England www.britishcouncil.org

Подлевський А. А., к.е. н., доцент
Стасюк Л. М., студентка
Національний університет водного
господарства та природокористування,
м. Рівне, Україна

РОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙ ТНК У ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку інновації займають ключову роль у будь-якій сфері діяльності. Оскільки, вона забезпечує конкурентоспроможний розвиток виробництва, підвищення його ефективності та якості. Жодна корпорація не зацікавлена вкладати кошти в застарілі технології та об'єкти. Основним напрямком інноваційної діяльності є виробництво, розвиток якого врешті решт і є тою рушійною силою, яка долає економічні кризи і оздоровлює економіку як окремих корпорацій, так і національних економік в цілому.

Транснаціональні корпорації (ТНК) відіграють вирішальну роль у перетворенні світової економічної системи в єдине і взаємозв'язане ціле, що здійснюється у формі іноземної інвестиційної діяльності. Вони діють у різноманітному міжнародному фінансовому середовищі і мають переваги перед компаніями, що діють в одній країні.

Сучасні стратегії і механізми фінансування інноваційної діяльності ТНК досліджували у своїх роботах провідні зарубіжні фахівці В.Аньшин, Дж.Брайт, Дж.Даннінг та ін. У національному науковому середовищі даним питанням займалися такі автори Л.Антонюк, В.Вергун, Т.Майорова, О.Мозговий, А.Нікіфорова, В.Новицький, Т.Орехова, Є.Панченко, Ю.Пахомов, Ю.Полякова, А.Поручник, О.Рогач.

Не зважаючи на значну кількість наукових робіт присвячених даній тематиці, питання, пов'язані з діяльністю ТНК, є актуальним для дослідження, адже ще недостатньо розкритою залишається проблема впливу інвестиційної діяльності ТНК на розвиток інноваційного сектору економіки України.

Україна активно інтегрується до світових економічних інституцій. Разом з цим, національна економіка зазнає впливу зовнішнього середовища, в тому числі й з боку транснаціональних корпорацій. Про їх взаємозв'язок свідчить динаміка